

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ISSN-2406-2405

број 6

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
август, 2015. године
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НА ЗЛАТИБОРУ НА ПРЕОБРАЖЕЊЕ СВЕЧАНО ОТКРИВЕН И ОСВЕШТАН
КАМЕН ТЕМЕЉАЦ ЗА ГРАДЊУ НАЈДУЖЕ ГОНДОЛЕ НА СВЕТУ Стране 2, 3, 4, 5 и 6

**ПРЕДСТАВЉАМО НАША
СЕЛА – ГОСТИЉЕ**

Стране 10, 11 и 12

**Стаматовић:
Нема вишка радника
у јавном сектору
у Чајетини**

Страна 8

**Скулптуру Миладина Лекића
има и Новак Ђоковић**

Страна 16

Стр. 7

**Пола века
„Палисада”**

На Златибору се кује злато

Стр. 24

Гондола из народа, за народ

На Златибору на Преображење свечано откривен и освештан камен темељац за градњу најдуже гондоле на свету

Данас почињемо са изградњом најдуже гондоле на свету...” Овим речима свој говор на Преображење на Златибору отпочео је Милан Стаматовић, председник општине чајетина. Аплаузима окупљених поздрављен, верно је описао посебан значај овог догађаја који ће, као највећи подухват, златним словима бити уписан у историји нашег краја.

На овој преображењској свечаности, у присуству многих угледних званица, свечано је положен и освештан камен темељац за градњу најдуже једножичне гондоле на свету, у дужини од девет километара која ће повезивати центар Златибора и врх Торник.

Почео је, тако, и на терену да се остварује највећи подухват у историји златиборског туризма у који је ушла општина Чајетина. Вредан је око 10 милиона евра, с тим што је чајетинска локална самоуправа већ исплатила 8,4 милиона евра (од укупно преко девет милиона) за модерну увозну опрему, набављену од француске компаније “Помагалски” (“ПОМА”).

Камен темељац за изградњу панорамске гондоле, на асфалтираном делу

Камен темељац за изградњу панорамске гондоле открили су председник СО Чајетина Милан Стаматовић и директор Туристичке организације Златибор Арсен Ђурић

будуће полазне станице у непосредној близини златиборске пијаце, открили су председник Милан Стаматовић и директор Туристичке организације Златибор Арсен Ђурић, а освештао епископ жички Јустин.

Свечаности су, поред осталих, присуствовали амбасадор Руске федерације у Србији Александар Чепурин, представници француске амбасаде, председници политичких партија СНП Ненад Поповић и ДСС Санда Рашковић Ивић, свештенство епархије жичке предвођено епископом Јустином, представници испоручиоца опреме француске групе “Пома”, челници околних локалних са-

моуправа, представници Војске Србије, привреде, банака и други. Мада је реч о највећој инвестицији у последњој деценији у југозападној Србији, нико од званичника републичке власти није дошао на ову свечаност.

По речима председника општине Чајетина Милана Стаматовића који је говорио о значају овог највећег златиборског подухвата, ово је уједно највреднија инвестиција коју ће из сопствених буџетских извора реализовати једна локална самоуправа у Србији.

„Окупили смо се данас на Преображење Господње да обележимо почетак историјског посла. Овим пројектом,

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебшић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг В. Ковачевић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

Билтен финансира општина Чајетина

Спречена највећа пљачка државне имовине

У говору поводом откривања камена темеља за гондолу Милан Стаматовић се осврнуо и на позната дешавања око покушаја Министарства грађевинарства да огромне поседе ПК "Златибор" из државне својине незаконито преда у приватне руке. – Решавајући имовинске односе око гондоле спречили смо највећу пљачку државне имовине у новијој српској историји. Вероватно је и то разлог зашто представници републичких власти нису данас са нама. Али зато, на данашњи празник Преображење, Бог и народ, који гради овај јединствени пројекат, јесу. Јер гондола долази из народа за народ – нагласио је први човек општине Чајетина.

изградњом гондола, сврстали смо Златибор и Србију међу најзначајније туристичке дестинације", рекао је Стаматовић.

Он је, обраћајући се присутнима, појаснио да ће гондола туристе до највишег врха Златибора превозити у 55 модерних кабина са по 10 места.

„На пола пута, код Рибничког језера, биће изграђена међустаница где је планиран развој новог Златибора у правцу достизања туризма високе категорије. На Торнику, на 1.496 метара, биће модерна излазна станица,

обавезе, једини учествовали у финансирању изградње гондоле, успели смо да према уговору са произвођачем опреме француском компанијом „Помагалски“ исплатимо 8.400.000 евра. До краја септембра биће исплаћена и последња рата за опрему, за шта су средства обезбеђена у буџету”, додао је Стаматовић рекавши да ово освећење камена темеља представља почетак припремних радова.

Председник општине Чајетина је нагласио да је у току расписивање тендера за избор извођача радова и

захвалим свима који су помогли да се овај пројекат оствари, а посебно руководству, свим инжењерима и сарадницима компаније "Помагалски" који су имали разумевања и стрпљења током припреме ове инвестиције. Затим организацији УНДП, Програм за развој Уједињених нација, на несебичној помоћи. Као и банкама: Комерцијалној и Интези, које су пратиле пројекат. Надам се да ће смањити камату – рекао је у свом говору Милан Стаматовић.

Присутнима се обратио и потпредседник Управног одбора компаније "Помагалски", Жан Пјер Ијар рекао је да је за "ПОМУ" част што је изабрана од стране општине Чајетина да учествује у изградњи гондоле на Златибору, која ће омогућити да се Златибор повеже са Ски центром Торник. Он је предочио детаље поздравне речи коју је за овај скуп послао Жан Сушал, председник Управног одбора "Помагалског". Цео тај Сушалов говор, који је на свечаности прочитао Жан Пјер Ијар, налази се на шестој страници овог броја „Златиборских вести”.

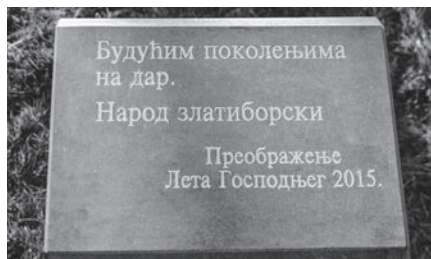
Свечаности су присуствовали и угледни гости

у склопу које ће бити видиковац са погледом на цео регион“ изнео је планове председник општине Чајетина.

Стаматовић је подсетио да се идеја о изградњи гондоле на Златибору јавила још пре пола века, када је почео рад скијалишта на Торнику. Ипак, одустало се од ове замисли која је чекала неке храбрије људе и боља времена. Тек су се 2008. године створили услови за реализацију овог пројекта, када је он увршћен у Стратегију развоја општине Чајетина.

„Уз помоћ и разумевање наших грађана, инвеститора, али и посетилаца који су, редовно измирујући

након те процедуре почеће конкретне активности на терену. Први камион опреме из Француске већ је стигао на Златибор, наредни се очекују следеће недеље. – План је да крајем следеће године заједно обележимо пуштање гондола у рад. На крају, желим да се

Директор ЈП „Скијалишта Србије“ Дејан Љевнајић, државног предузећа које газдује скијалиштем Торник, сматра да ће изградња гондоле имати велики значај за даљи развој туризма на Златибору.

„Осим што ће током лета бити туристичка атракција и користити за панорамску вожњу, гондола ће превозити људе и повезивати ски-центар са смештајним капацитетима. Њоме ће се растеретити паркинг на Торнику. Ово је модел који се ради по угледу на европске ски центре, зато га и подржавамо и желимо да се што пре реализује“, рекао је Љевнајић. **М. Ј.**

Најлепши поглед преко Златибора

”

О ономе што ће гондола донети туристичкој планини за „Златиборске вести” говори Бојана Божанић, помоћница председника општине Чајетина која је од почетка укључена у овај подухват

Златибор као туристичка дестинација и зими и лети привлачи велики број туриста, пружајући квалитетну и садржајну туристичку понуду бројним гостима. Само поднебље и сусретање медитеранске и континенталне климе створили су услове да се „ружа ветрова” расцветава управо над Златибором. С тога је реално очекивати да ће сви који из било ког разлога посете Златибор пожелети да боравак на овој планини употпуне и садржајним панорамским разгледањем из жичаре-гондоле која ће саобраћати на деоници дугој око девет километара. Вожња ће посебно бити атрактивна јер се ради о питомим пределима без великих висина и врлетних крајева, где преовлађују пространи пашњаци, пропланци и борове шуме.

Ово за „Златиборске вести” наводи Бојана Божанић, помоћница председника општине Чајетина, која је од самог почетка укључена у овај подухват и његове појединости. Она подсећа да је инвеститор пројекта општина Чајетина из сопствених извора. Пословна идеја, која је предмет овог пројекта, јесте изградња жичаре „Гондола Златибор” којом би се повезао центар Златибора са скијалиштем Торник.

„Инсталација креће са полазног терминала у центру туристичке планине, са 964 метра надморске висине, десетак метара од места где је откривен камен темељац овог историјског пројекта. На половини трасе, поред Рибничког језера, налазиће се међустаница где ће путници моћи да сиђу.

Бојана Божанић на свечаности поводом почетка градње гондоле

Овај простор, иначе, планиран је за развој туризма високе категорије на преко 200 хектара земљишта. Међустаница (са комплетном надстрешницом) биће постављена пре језера и ту ће путници моћи да сиђу или се укрцају на успиначу. На истом месту налазиће се гараже за складиштење кабина током ноћи. Главни погон управо се налази на поменутом терминалу. Повратни терминал се налази узбрдо, на самом врху Торника, на надморској висини од 1.496 метара. Одатле се пружа поглед на читав регион”, истиче Бојана па наставља:

„Први камион са опремом, која се састоји у првом контингенту од анкера за стубове и станице, стигао је на Зла-

тибор 18.августа. Други камион је на путу, а биће их око стотину до краја испоруке. У сарадњи са произвођачем опреме, комплетна инсталација у техничком смислу урађена је у складу са заштитом животне средине на локацији, према закону и најсавременијим технологијама”.

„Кабинска жичара је транспортно средство које служи за транспорт особа и њихових пртљага. То су технолошки врло сложене конструкције које служе својој сврси у свим временским условима. Конструкција жичаре је таква да челично уже служи као елемент пруге и као елемент за вучу тј. уже има улогу носивог вучног ужета. У плану је набавка 55 кабина којима ће се моћи

превозити десет људи по кабини. Полазна станица је из центра Златибора и на линији дугој девет километара до Торника биће направљена међустаница на Рибничком језеру.”

„Намена жичаре и њена изградња је, пре свега, у туристичке сврхе. С циљем подизања квалитета услуге туризма на Златибору и пружања нових могућности туристичког развоја, како у најпосећенијим дестинацијама на овој планини тако и на осталим као што су Рибница и Торњик, током целе године.

Осим ове врсте директних услуга превоза, пуштање у рад жичаре типа гондоле утицаће и на развој других туристичких активности, те на повећање прихода од услужних, промотивних, образовних и других видова пословне активности.

Циљ нам је да у наредних десет година достигнемо 1.000.000 ноћења годишње и око 10.000.000 посетилаца на годишњем нивоу.

Велики пројекти генеришу нове активности. Зато верујемо да смо на овај начин Златибор и Србију сврстали међу најзначајније туристичке дестинације Европе и света”, напомиње Бојана Божанић. ■

ТЕХНИЧКЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ГОНДОЛЕ

- Укупна дужина трасе (хоризонтална пројекција) износи 8.889 м
- Укупна висинска разлика коју савладава износи 531 м
- 36 конзолних носача (стубова)
- 3 станице
- 600 путника по сату
- Трајање циклуса 25 мин
- Максимална брзина 6м/с
- Тип кабине – 10 места
- Број кабина 55

КО ЋЕ СЕ ПРЕВОЗИТИ ЖИЧАРОМ

Жичаром ће се превозити групе туриста по више основа:

- Туристи скијаша током зимског периода (корисници ски пасова)
- Туристи који ће долазити с циљем панорамског разгледања Златибора током целе године
- Туристи који су заинтересовани за посету Рибничког језера у летњим месецима
- Туристи излетници из околних градова
- Категорија грађана које имају викендице и апартмане на Златибору
- Организоване категорије туриста –ђачке екскурзије
- Локално становнштво као корисници редовног превоза

Председник групе ПОМА: Златиборска гондола најдужа на свету

Поздравна реч коју је за церемонију постављања камена темеља за гондолу на Златибору послао председник Управног одбора групе „ПОМА” Жан Сушал

Изузетна је част за групу ПОМА што је изабрана од стране општине Чајетина да учествује у изградњи гондоле на Златибору, која ће омогућити да се Златибор повеже са ски-центром Торник.

Наши тимови су, послушајући жеље и очекивања општине, дизајнирали овај превозни систем са поузданом и удобном жичаром, која се савршено уклапа у еколошка ограничења средине.

Ова гондола, хоризонталне дужине од 8.889 метара опремљена са 36 стубова жицаре, биће реализована у две деонице, да би на крају, у пуном капацитету, превозила 1.000 људи на сат у једном правцу, брзином од шест метара у секунди. Са оваквим импресивним спецификацијама, овај нови механизам може се подичити тиме да је то најдужа икада направљена једножична одвојива гондола, не само у Србији него у целом свету, по нашем сазнању.

Гондола ће бити опремљена са 55 ДИАМОНД кабина које ће омогућити скијашима и туристима да уживају у панорамском разгледању 360° пре-красног златиборског региона, удобно смештени, свих 25 минута вожње.

Међустаница, смештена практично на пола пута, штитиће цело постројење мотора који ће бити у земљи и тако умањити буку. Она ће омогућити путницима да имају приступ једном новом туристичком и спортском простору који је развила општина Чајетина.

У име свих запослених из групе ПОМА желим срдечно да се захвалим господину Стаматовићу, председнику општине Чајетина, као и његовим сарадницима на указаном поверењу, у току припреме овог инфраструктурног пројекта, важног за туристички развој Златибора и овог региона.

Квалитет подршке који је обезбедила ПОМА током изградње осигураће безбедност, поузданост и правилно функционисање овог инфраструктурног објекта у наредним годинама.

Ми, наравно, желимо да придружимо

Mot du Président du Directoire de POMA, Mr. Jean SOUCHAL

pour la cérémonie de la pose de la 1ère pierre de la Télécabine de Zlatibor, le 19 août 2015.

C'est un immense honneur pour POMA, d'avoir été choisi par la Municipalité de Cajetina, pour construire la Télécabine de Zlatibor, qui permettra de relier la ville de Zlatibor à la station de ski de Tornik.

Nos équipes ont été à l'écoute des souhaits et des attentes de la Municipalité, afin de concevoir ce système de transport par câble fiable, confortable et s'intégrant parfaitement aux contraintes environnementales du site.

Cette télécabine, d'une longueur horizontale de 8866m et équipée de 36 pylônes de ligne, sera réalisée en 2 tronçons et permettra à terme de transporter 1000 personnes par heure et par sens, à la vitesse de 6 m/s. Forte de ces caractéristiques techniques impressionnantes, cette nouvelle installation pourra s'enorgueillir d'être la télécabine débrayable monocâble la plus longue jamais réalisée, non seulement en Serbie, mais aussi dans le monde entier, à notre connaissance.

Les 90 cabines DIAMOND qui équiperont, à terme, l'installation permettront aux skieurs et touristes de profiter d'une vue panoramique à 360° sur la magnifique région de Zlatibor, confortablement assis, tout au long des 25 minutes de temps de trajet.

La gare intermédiaire, située pratiquement à mi-chemin, abritera l'ensemble de la machinerie motrice enterrée, afin de diminuer les nuisances sonores. Elle permettra aux voyageurs d'avoir accès à un nouvel espace touristique et sportif développé par la mairie de Cajetina.

Au nom de tous les employés du Groupe POMA, je souhaite remercier chaleureusement Mr Stamatovic, maire de la Municipalité de Cajetina, ainsi que ses collaborateurs pour la confiance qu'il nous a accordé, tout au long de la période de préparation de ce projet d'infrastructure important pour le développement touristique de la ville de Zlatibor et de la région.

La qualité du support apporté par POMA tout au long de la construction permettra de garantir la sécurité, la fiabilité et le bon fonctionnement de cette installation tout au long de ces prochaines années.

Nous souhaitons bien entendu associer à ce succès, l'ensemble des Autorités françaises pour leur support et leur engagement, permettant à notre société et au savoir-faire français de rayonner à travers le monde.

Enfin, cette réalisation nous permet de renouveler notre présence dans la région de Zlatibor puisqu'en 2007, POMA participait déjà à la modernisation du domaine skiable de Tornik, en réalisant le Télésiège débrayable 6 places, pour le compte de la société « Ski Resort of Serbia », et ainsi de prouver notre engagement à long terme en Serbie.

L'ensemble du Groupe POMA est fier de participer à la construction de cette installation unique au monde et de partager ce moment de convivialité avec l'ensemble des acteurs du projet.

Jean SOUCHAL

Président du Directoire de POMA

Факсимил поздравне речи

овом успеху представнике свих нивоа власти Француске због њихове подршке и ангажовања, који омогућавају да наше француско друштво и стручност буду препознатљиви у читавом свету.

Конечно, ова сарадња нам даје могућност да обновимо наше присуство у златиборском региону, јер је ПОМА 2007. године учествовала у модернизацији скијашког центра Торник, реализујући изградњу шестоседне жичаре

у име предузећа „ЈП Скијалишта Србије”, и тако показала нашу дугорочну посвећеност Србији.

Заједница групе ПОМА је поносна што учествује у изградњи овог јединственог објекта у свету и што дели овај пријатељски тренутак са свим учесницима пројекта.

Жан Сушал

Председник управног одбора групе ПОМА

Пола века „Палисада“

Хотел „Палисад“ је 8.августа свечано обележио вредан јубилеј – пола века успешног рада. У лепом расположењу и гламурозној атмосфери, уз угледне званице, признања заслужним, изложбу вредних уметничких дела, уз сјајан концерт Влада Георгијева доступан и гостима Златибора.

Познато је да се „Палисад“ прочуо као прво савремено хотелско здање заживело у повоју модерног златиборског туризма. Тај хотел, увек особеног „шмека“, пресудно је допринео угледу Златибора и обележио његов вишедеценијски туристички развој. Савремени период „Палисада“ у знаку је милионских улагања власника, компаније „Путеви Ужице“ која има низ градилишта по свету, у овај хотел. Добио је он нови сјај и постао један од најмодернијих на Златибору, спреман за домаће и стране госте посебних прохтева.

У главном делу програма свечаности поводом јубилеја – којој је, уз остале, присуствовао и председник општине Чајетина Милан Стаматовић са сарадницима – приказан је краћи филм о историјату „Палисада“. У филму су забележене лепе речи о овом хотелу његових некад редовних гостију: Јосипа Броза Тита, Драгана Џајића и других. Уметничке садржаје тог програма

обележили су својим наступима првак драме ужичког позоришта Вахидин Прелић, пијаниста Душан Јанковић и вокална солисткиња Бобана Ђорђевић.

У име власника, породице Мићић, на прослави је о улагањима у реновирање хотелског комплекса говорио Иван Маринковић, комерцијални директор „Путева Ужице“. – Ми путари, који смо само у Русији подигли преко 40 хоте-

ла, желели смо најбоље и за наш „Палисад“. У његовој обнови било је пуно знања, страсти и љубави. Трудићемо се да нашу визију овде остваримо до краја, будите стрпљиви заједно с нама, радимо полако и сигурно – казао је Маринковић.

С обзиром да је „Палисад“ постао препознатљив по својој јединственој галерији највреднијих уметничких дела српских сликара 20. века, оне су за овај јубилеј као посебна поставка представљене присутнима. Реч је о делима Саве Шумановића, Милана Коњовића, Мила Милуновића, Марка Челебоновића, Бете Вукановић, Уроша Предића, Петра Добровића и других наших врхунских уметника, о којима је присутнима говорила кустос ужичког музеја Драгана Обрадовић.

Затим су подељене повеље и захвалнице заслужним за успешан рад „Палисада“, његов углед и добар глас о њему. Повеље су добили ранији директори и садашњи власници хотела, док су захвалнице додељене новинарима Јелени Божовић и Бранку Пејовићу те ужичком дописништву РТС-а.

А шлаг на ову слављеничку тарту „Палисада“, након свих ових дешавања, ставио је певач Владо Георгијев својим одличним концертном на хотелској тераси, у амбијенту ватрених бакљи пред многим гостима Златибора. **М. Ј.**

Улепшавање Златибора

Лепо време радницима КЈП „Златибор“ омогућило је извођење различитих активности на терену. Поред уређења пешачке стазе од пијаце ка насељу „YES MY VILLAGE“, ради се и на хоризонталном обележавању саобраћајница у насељеним местима Чајетина и Златибор.

Завршени су радови на уређењу пешачке, који су били веома комплексни и подразумевали су уклањање трња и ниског растиња, као и вишка каменог и земљаног материјала са постојеће стазе, кошење, проређивање борове шуме, насипање земље и изравнавање терена како би се добила једна сасвим нова парковска површина. На овим пословима свакадневно су била ангажована два крамера, два камиона и девет физичких радника.

Почело се и са хоризонталним обележавањем саобраћајница и то у обиму од преко 9,5 километара путева и преко 1800 квадрата пешачких прелаза и осталих ознака на саобраћајницама, као и означавање свих паркинг места у Чајетини и на Златибору. Из процедуралних разлога нешто касније се отпочело са поменутих радовима. КЈП „Златибор“ први пут изводи ове радове, па надлежни из овог предузећа моле суграђане и посетиоце Златибора за разумевање и толеранцију јер је предметни посао веома тешко изводити у условима какви су тренутно на Златибору, имајући у виду велики број посетилаца. Због тога ће екипе посао обављати махом у јутарњим часовима, а прометне улице на Златибору обележаваће се у ноћним часовима. **Д. Р.**

Стаматовић: Нема вишка радника у јавном сектору у Чајетини

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић изјавио је да ова општина нема вишка запослених. Он сматра да јавна предузећа, која се могу финансирати из сопствених извора, треба да приме нове раднике уколико имају потребу за то. Чајетина, иначе, има три јавна предузећа и две установе.

Према квотама које је направила Влада Србије, општина Чајетина у јавном сектору треба да има 356 запослених уместо досадашњих 413. То значи да је у овој општини вишак 57 радника.

„Нека они направе распоред, нека кажу ко то треба да остане без посла и како ми сутра да одговоримо свим потреба-

ма, грађанима и туристима који долазе на Златибор. Ми смо брдско- планинско подручје, наша села су жива и удаљена па и тим људима исто морате очистити и дати им могућност да живе као људи у граду. Министарство хоће Србију да врати у првобитну заједницу, ево ово је начин како оно размишља, да број становника буде једини критеријум“, наглашава Стаматовић.

Град Београд, градске општине, али и Врњачка бања имају специјални статус када је у питању максималан број запослених, што није случај и са Чајетином, иако је Златибор, као и Врњачка бања, туристичко место прве категорије. Стама-

товић тврди да ова општина има мања кумуланих и грађевинских инспектора и да то ствара велики проблем у раду општинске управе.

„Имамо највише издатих грађевинских дозвола, највише кранова тренутно има на Златибору, а све то треба исконтролисати и проверити и то са једним грађевинским и једним комуналним инспектором. То је просто немогуће, нарочито у сезони годишњих одмора. Тада извођаче радова, који раде без дозвола и који узарађују милионе евра на тим објектима, треба да контролише наш инспектор који ради за плату од 30.000 динара и нико не стоји иза њега. Ово је немогуће“, тврди председник општине Чајетина.

По његовим речима, министарство делује по политичким налозима и све одређује према људима, а не према институција-

Проширене зоне примарне селекције отпада

„Одрживи развој једне локалне заједнице не може без заштите животне средине, а делатност којом се општина Чајетина највише бави – туризам, не може без одрживог развоја. Због тога је веома важно да очувамо природу због које, пре свега, туристи највише долазе“, каже Бојана Божанић, помоћница председника општине Чајетина.

Божанићева истиче да се општина Чајетина, поред решавања текућих комуналних проблема, бави и решавањем проблема чврстог отпада који је, како је и предвиђено у планској документацији, потребно селектовати на месту настанка. Новчана средства добијена кроз пројекат „Отпад није смеће“, који је наша општина реализовала у сарадњи са градом Ужицем, у оквиру програма „Exchange 4“, а који је финансирала Европска унија, утрешена су у набавку зелених контејнера за одлагање сувог отпада, кеса и флајера са упутствима за селекцију.

Од почетка реализације пројекта становници наше општине показали су висок степен свести о значају селекције. Захваљујући томе, Регионалној депонији „Дубоко“ сваког месеца се испоручују све веће количине сувог отпада, што је и био циљ пројекта: за Чајетину еколошки здравија средина, а за „Дубоко“ ефикасније коришћење депоније кроз повећање квалитета и квантитета селектованог отпада.

Чувајмо лепоту природе

„Ми смо планирали да се и у наредном периоду позабавимо овим проблемом. Да пробамо да проширимо зоне у које смо успели да уведемо примарну селекцију отпада. Видим да су и после завршетка пројекта људи остали посвећени одвајању отпада и видим да то редовно раде. Исто тако, морам да кажем, да смо у свим сеоским месним заједницама поставили велике контејнере од пет кубика и организовали сакупљање тог смећа. Сада се само проширује та мрежа тако да контејнере постављамо на све већи број лока-

ција“, истиче помоћница председника општине.

Важну улогу у успостављању примарне селекције отпада има и едукација грађана, запослених у појединим институцијама и организовања мини радионица. Подршку у реализацији пројекта пружила је ОШ „Димитрије Туцовић“, кроз едукацију деце и родитеља, као и општина која је из сопствених средстава финансирала куповину смећаре капацитета око 16 тона.

Примарна селекција отпада је нешто што се спроводи у свакој развијеној

ма и параметрима. Док је тако Србија не може ићи напред, истиче Стаматовић и додаје да у општини Чајетина нема вишка запослених те да ће се у наредном периоду радити на томе да се упосли још

више радника. Иначе, по предлогу закона радницима ће бити понуђене отпремнице, док јавна предузећа која могу да се финансирају из сопствених извора неће морати да отпуштају раднике.

„Наша јавна предузећа су на тржишту, нису на општинском буџету и имају сопствене приходе, а ако могу да финансирају она ће примити и нове раднике. Није поштено да се меша држава или да неко из Београда одређује број запослених ако ми имамо потребу, рецимо, у јавном комуналном предузећу за толиким бројем радника. Ми овде имамо, на пример, концерте које посети 50.000 људи, имамо велики број културних дешавања и повећан број гостију које морате и да дочекате, да их угостите, али и да очистите иза њих“, наглашава председник општине Чајетина, додајући: Замрзавање броја запослених значи да се стагнира, а ако постоје могућности за упошљавањем нових људи, не видим разлог зашто то не треба и урадити.

Нада Целебцић

земљи. Искуства показују да доноси многе предности: сортирани комунални отпад се даље користи као секундарна сировина за даље производе, спаљује се за добијање енергије или се на други начин поново употребљава.

Што се тиче решавања проблема отпадних вода на Златибору, Божанићева каже да је главни колектор за пречишћавање урађен и да предстоји изградња централног постројења.

„Дошли смо скоро до саме реализације овог пројекта. Већ три године стојимо на истој тачки због тога што надлежно министарство није хтело да да сагласност за повлачење средстава од страних донатора. Ми нисмо ту стали већ смо тражили друге донаторе. Сада су у оптицају средства која ћемо вероватно добити од Словеније. Они су нам усмено јавили да смо та средства добили, а када нам доставе писану потврду онда ћемо знати и када ће се кренути са реализациом. Тендерска документација је спремна, тако да смо ми, што се тиче постројења за пречишћавање отпадних вода и локације, све потпуно јасно дефинисали. Остало је још у плану генералне регулације да се техничка грешка настала током израде плана исправи, тако да би могли ове године да започнемо све те активности“, каже Божанићева.

У наредном периоду планира се и решавање проблема отпадних вода у Чајетини. У току је испитивање количине и састава отпадних вода, који ће трајати годину дана. На основу тих података биће урађен главни пројекат. **Д. Росић**

Кружним током безбедније преко Златибора

Реконструкција дела улице Миладина Пећинара, од хотела Олимп до центра Златибора, завршена је почетком августа. У поменутој улици радило се и на изградњи кружног тока због бољег регулисања саобраћаја. Вредност ових радова је око 18 милиона динара, а извођач је предузеће „Путеви Ужице“.

„Извођач радова није био у могућности да у договорено време и по планираној ди-

намици реализује радове на целој дужини улице, тако да смо морали да застанемо до дела улице где је кружни ток и овај део је коначно завршен. Идеја је била да се регулише саобраћај од Туристичке организације Златибор до тениских терена, како би имали и бољу прегледност за возила и како би било безбедније. У студији о саобраћају за насељено место Златибор и планиран је кружни ток, па смо сада желели то да реализујемо. Овај део улице је пресвучен, биће обележена вертикалном и хоризонталном сигнализацијом, а са радовима биће настављено у септембру“, рекла је Бојана Божанић, помоћница председника општине Чајетина.

У наредном периоду планиран је наставак радова на крпљењу ударних рупа и пресвлачењу и проширењу појединих улица на Златибору. И у сеоским месним заједницама ради се на асфалтирању путева и улица. У Кривој Реци завршено је асфалтирање пута у засеоцима Гукићи и Златићи, као и у Рибници у делу Маринкова коса.

„Општина је пружила помоћ великим пољопривредним произвођачима, пре свега у Кривој Реци, и помогла им је да се асфатирају прилазни путеви до њихових објеката, који се користе у комерцијалне сврхе“, каже Божанићева.

Ускоро ће се приступити и радовима на крпљењу рупа и пресвлачењу улица у Чајетини, као и у месним заједницама Трипкова и Бранешчи. У Семегњеву је планирано пресвлачење главног пута од железничке станице до центра села, у дужини од 800 метара. Завршени су радови на реконструкцији велике деонице пута од Рудина преко Алиног Потока до Гостиља, а КЈП „Златибор“ тренутно уређује банке на том делу пута. Општина Чајетина планира да распише још један тендер за асфалтирање путева и улица, који ће се реализовати на јесен, према плану и програму буџета, односно Одсека за привреду и привредни развој. По речима Бојане Божанић, у овој години завршен је већи део планираних радова.

Н. Целебцић

Гостиље – село градилиште с најлепшим водопадом

Село Гостиље, у срцу Златибора, последњих година се отвара према свету и приказује своје лепоте. А има шта да покаже, госте да привуче, па је све више оних који овде долазе. Стална улагања општине Чајетина у путеве, инфраструктуру и разне садржаје пресудно доприносе тој бољој слици Гостиља и чине ово село бољим местом за живот његових становника.

Село се налази 20 км од центра планине, а родно место је Димитрија Туцовића. Поред његове родне куће, посебну туристичку атракцију представља водопад на Гостиљском потоку, висок 20 м, један од најлепших у Србији. Поднебље у Гостиљу је веома погодно за гајење стоке, бављење воћарством и скупљање лековитог биља. Гостиље је једно од златиборских села која су сасвим сачињена од досељених породица.

У Гостиљу, на око 1.000 метара надморске висине, живи око 290 мештана, у око 100 домаћинстава. Ни ово село, мада развијеније него некад, није поштеђено опште појаве у планинским подручјима - и овде се бележи пад у броју становника. Мешатни Гостиља углавном се баве пољопривредом, воћарством, сточарством, потом производњом млека, а последњих година у експанзији је и узгајање малине. Продице које живе овде су Туцовићи, Радуловићи, Тодосијевићи, Ђедовићи, Симовићи, Лазаревићи, Никовићи, Новаковићи, Јевтовићи, Филиповићи, Танасијевићи.

Захваљујући доброј сарадњи са локалном самоуправом, у Гостиљу је веома добро развијена путна инфраструктура. Након елементарне непогоде, која је задесила наш крај прошле године, целокупна настала штета је санирана. На територији села урађено је насапање путева у дужини од око 15 километара, а поједини засеоци су добили и асфалт – у засеоку Баре урађено је 375 метара, асфалтиран је пут за Новаковиће у дужини од 952 метра, као и 400 метара путног правца од гробља до центра села. Средства за поменуте радове обезбеђена су већим делом из буџета општине – 80%, док је

Водопад

преосталих 20% финансирала месна заједница. И зими се у овом селу добро функционише. По речима председника МЗ Гостиље Љубише Тодосијевића, захваљујући општини Чајетина сви путни правци се чисте и проходни су целе зиме.

„Гостиље је једно мало градилиште, и то уз помоћ општине и ентузијазма и добре воље појединих вредних људи из месне заједнице. Активно ради-

мо на развоју нашег села и мислим да ћемо све наше планове и остварити. Ове године планирамо да урадимо око три километра асфалтних путева, а то су пут за засеок Раковица у дужини од око једног километра, наставак пута Језерине – Чигота, затим 300 метара путног правца у засеоку Владаје и око 350 метара у засеоку Новаковићи“, каже Љубиша Тодосијевић.

Иначе, општина Чајетина уложила

Шести „Илиндански спортски сусрети” у Гостиљу

У Гостиљу су на Илиндан одржани шести „Илиндански спортски сусрети”. Такмичари из свих месних заједница надметали су се у шест спортских дисциплина, а највеће интересовање било је за мали фудбал. Од 14 пријављених екипа прво место припало је екипи Бранежаца, друго екипи из Чајетине, а треће из Сиројна.

Манифестацију је отворио председник општине Чајетина Милан Стаматовић. Он је том приликом спортистима пожелео успех у такмичењу и уједно похвалио рад Туристичког удружења и месне заједнице Гостиље, али и свих мештана села који дају свој допринос да ово дружење што дуже траје.

„Ако млади људи буду имали идеје, воље и жеље да остану на овим просторима и да поштују оно што је најважније: веру, културу и традицију, онда можемо опстати на овим просторима и пристojно живети и у овим мањим срединама. Само је потребно да ви верујете у то и да чувате оно што је ваше”, истакао је Стаматовић.

„Илиндански спортски сусрети” допри-

носе бољој туристичкој понуди Златибора и Гостиља, каже за «Златиборске вести» председник ТУ Гостиље Мирослав Туцовић. Он додаје да ово окупљање има посебну драж, јер мотивише младе људе да се друже и у спорту надмећу.

Такмичења су организована у следећим дисциплинама: малом фудбалу, баскету, надвлачењу конопца, скоку у даљ, бацању камена с рамена и превла-

чењу кличка. Најбољим екипама и појединцима уручене су новчане награде, пехари и медаље.

Шесте „Илинданске спортске сусрете” организовали су Туристичко удружење и месна заједница Гостиље заједно са општином Чајетина. Манифестацију су помогли ЈП „Водовод Златибор”, КЈП „Златибор” и ЈП „Културно спортски центар” Чајетина.

Д. Росић

▶▶▶ је у претходном периоду велика средства како би Гостиље било живо село. За четири путна правца, која су асфалтирана, за зграду поште, водовод Доња Мала, потом за изградњу купалишта, камп и бину за Илинданске сусрете и објекат за сточну вагу издвојена су средства у износу од око 20 милиона динара. И месна заједница уложила је огромна средства у путну инфраструктуру. У последњих неколико година за ове потребе инвестирано је укупно 29.548.680,55 динара. Готово

у сваком засеоку урађено је подасипање путева: у Раковици 2.860 метара, у Митровићима 1.100, на Владајама 4.650, у Омару 2.000, у Туцовићима 780, у Новаковићима 2.400, као и пут од центра села до водопада у дужини од 200 метара.

У плану је и да се настави изградња примарног водовода за Гостиље са Змајевца. У наредних месец дана водоводни крак стићи ће до Митровића брда, а након тога биће спроведен по засеоцима. У овој години настављени

су и радови на изградњи цркве у Гостиљу. Након издате грађевинске дозволе 2011., наредне године подигнути су темељи цркве, које је у 2013. освештао владика Шумадијски Јован. Ова црква биће посвећена Светој Тројици. Уз помоћ донатора, месне заједнице, мештана, али и општине Чајетина која је за градњу цркве из буџета издвојила милион динара, очекује се да ће радови бити завршени до јесени. Треба рећи да су донатори земљишта на коме се црква гради покојна Нада Барјактаревић, Нешо Филиповић, затим покојни Јован Кокоровић и његова супруга Миљивојка – Љуба, као и Драган и Добривоје Ћиро Браловићи.

Чувени водопад, по коме је ово село познато, налази се на Гостиљском потоку (познатом и под именом Врело), на падинама Чиготе и Борковца, на 850 метара надморске висине. Висок је 20 метара, богат водом и у сушном периоду, па представља атракцију и током летњих месеци. Низводно од главног водопада поток прави још неколико слапова на свом спусту у стотинак метара удаљену реку Катгушницу. Пут низ падину која прати читав ток потока је лепо уређен са два мостића и, иако

Базен

►►► стрм, проходан. Спој воде, крашког камена, старог дрвећа и дрвених мостића представља целину примамљиву за туристе. У топлим летњим месецима овде је температура и по неколико степени нижа, па је боравак на водопаду пријатан. Сам поток је познат по великом хидропотенцијалу, па је на њему било десетак воденица, чак и једна мини-хидроцентрала. Снабдевала је електричном енергијом Гостиље половином прошлог века. Водопад у Гостиљу почео је тек у последњој деценији прошлог века привлачити већи број посетилаца. Промоцији водопада Гостиља, као туристичке атракције, допринело је и формирање Туристичког удружења Гостиље, које ради од 2010. године. Од тада, па до данас, активно се ради на уређењу овог све популарнијег туристичког локалитета.

„Године 2012. уредили смо простор око водопада, стазе и мостиће преко реке, а прошле направили и купалиште које се снабдева чистом изворском водом, и то пијаћом, тако да наши посетиоци сада користе и базен. Туристичка посећеност Гостиља ове године је изузетно велика: само у јулу месецу наше село посетило је око 6.000 туриста. Однедавно, у Гостиљу ради и ресторана „Гостиљско врело“, који у својој понуди има и смештај, и то 45 лежаја. Шест домаћинстава се организовано бави издавањем и то даје нашој туристичкој понуди једну нову ноту, јер сада туристи могу и да бораве код нас“, истиче Мирослав Туцовић, председник Туристичког удружења Гостиље.

У овом селу се налази и родна кућа Димитрија Туцовића, чија обнова је току. Посебну драж боравку у овим

Црква

лепотата, као и бољој туристичкој понуди доприносе и традиционални „Илиндански спортски сусрети“, који сваке године окупљају све већи број учесника. Ту Гостиље улаже велике напоре да гости који посете ово место, а годишње их је око 15.000, буду задовољни. У те активности спада и одржавање 1.500 стаза и мобилијара за децу.

У дугорочном плану је изградња глобалног – светског села, у коме ће бити изграђено више грађевина. Биће ту и „српска“ и „норвешка“ кућа, али и игло, као и многа друга здања, баштина традиционалне градње многих земаља. Локација за овај пројекат је потез од паркинга до водопада, такозвана Доња Лука, а по речима председника месне заједнице, општина

Чајетина пружиће сву потребну помоћ на овој реализацији. Циљ је да Гостиље привуче већи број туриста, као и инвеститора. У плану је и изградња стаза до реке Катушница, моста преко ње и купалишта на самој реци.

Због пада наталитета основна школа у Гостиљу затворена је 2013. Међутим, зграда школе неће остати празна. План месне заједнице је да се кров на школској згради реконструише, да се заштити и чувена соба Димитрија Туцовића, у којој се налази вредна збирка књига, али и амбуланта, која је и данас активна и у којој лекари и медицинско особље једном седмично врше преглед мештана. Тако ће зграда школе бити на услузи свим Гостиљцима, па и туристима.

Један од занимљивих заселака Гостиља, Раковица, поред своје природне лепоте и географског положаја познат је и по Раковичкој пећини и Раковичким јаминама. По својој структури ова пећина је јединствена код нас, а прва испитивања већ су извршена. Како су то мештани већ годинама уназад и претпостављали, јамина дубине око 90 метара повезана је са пећином, а план је да се, када буду обезбеђена потребна седства, изгради приступачна стаза којом ће посетиоци моћи да из јамине дођу до унутрашњости пећине. Тако ће се створити нова туристичка понуда на мапи Гостиља, а сама Раковица биће место окупљања многобројних љубитеља природе.

Раковичка пећина

Нада Целебџић

Три дана моде на златиборској „Етнопеји“

Трећи Међународни фестивал етно моде „Етнопеја 2015.“ одржан је од 14. до 16. августа на Златибору. Трајао је ове године три дана, у оквиру којих је многобројна публика, поред модне ревије, могла погледати и изложбу фотографија Александра Бодаилова и уживати у концертима група „Легенде“ и „Со Саби“. Та дешавања одржала су се у хотелу „Палисад“ и на летњој позорници Краљевог трга.

Организатор фестивала, Удружење за традиционалне и савремене уметности „Етнопеја“, и покровитељи општина Чајетина и ТО Златибор постарали су се да гостима Златибора представе изложбу фотографија под називом „Архитектура и етно-мода у функцији очувања националног идентитета“ руског уметника, архитекте, културолога, историчара и фотографа др Александра Бодаилова.

Након тога је приказана ревија модела креаторке Естер Селени из Мађарске, а другог дана је, такође на Летњој позорници, своју инспирацију традицијом и културом приказала Ина Јадрански, модна креаторка из Бело-

русије. Верица Планић, наша модна креаторка која је носилац идеје «Етнопеје» истиче да је веома тешко наћи етно-дизајнере у свету, јер је мало људи који се баве том модом. „То су углавном дизајнери који користе неке елементе из њихове традиције“, рекла

Либије, али се показало да је било тешко организовати њихов долазак на Златибор. Међутим, на „Етнопеји“ која ће се одржати у септембру у главном граду Србије Београђани ће имати прилику да виде и овај део ревије. На питање зашто ове године нису били заступље-

нам је Верица, додајући да је дивно што се туђа култура презентује на Златибору и наставља мисија преплитања различитих култура.

За ову „Етнопеју“ било је планирано да се представе креације из Марока и

ни њени модели, Верица Планић је одговорила да је овога пута желела да да више простора другим креаторима. Иначе, у току су припреме за њену нову колекцију којом ће обележити 20 година рада.

М. Р. Л.

Пастрмка обавијена сланином у Љубишу

Златибор је одувек пружао широку палету понуда, како у туристичком центру и општинском средишту тако и у околним селима. Ту је настало комшијско такмичење ко ће боље дочекати госта а ко ће га боље послужити, многа саборовања (од вишебоја до ракијаде), разни вашари... Све у циљу да се привуку туристи и оплемени овај простор идеалан за развој туризма.

У тој намери истакао се и Љубиш, село кроз које протиче река Љубишница, а на којој су изграђени надалеко чувени рибњаци калифорнијске пастрмке. Управо то је био разлог да овде оживи једна лепа манифестација под називом „Дани пастрмке“.

Уз трубаче и традиционалну погачу последње недеље у јулу уприличен је овде дочек многим гостима који су се тога дана појавили на овој светковини. Како ред налаже, на самом почетку

гостима се обратио и отворио манифестацију председник општине Чајетина Милан Стаматовић, а госте је поздравила и Милина Весовић, председница МЗ Љубиш.

Током надметања у спремању пастрмке такмичари су се на разне начине довијали и савијали да би њихова пастрмка била што оригиналније пржена. Истицали су се са прегршт луцидних идеја, а неке од њих представили су Ђурђе Виторовић, такмичар из Беле Реке, пржећи пастрмку обавијену сланином, као и Милан Лазич из Ужица који је отишао корак даље и уз пастрмку гостима понудио ражњиће.

Такмичење је протекло у фер и коректном надметању кулинарско-гурманских мајстора, па је пред жиријем у саставу проф. др Зоран Марковић, Бојана Божанић помоћница председника општине и Миљко Радишић из ТОЗ-а, био нимало лак задатак. После дужег већања они су донели следеће одлуке: Прво место освојио је ресторан „Бошкова вода“, друго рибњак „Бела Река“, а треће Мира Кукањац која је наступала самостално. Читаву ову манифестацију пратила су разна спортска такмичења и богат културно-уметнички програм. Након додељених захвалница и признања, на крају „Дана пастрмке“ гости су имали прилику да пробају припремљену рибу и поразговарају са мештанима Љубиша. Ово је још један занимљив народни скуп који свакако употпуњује укупну туристичку понуду Златибора.

Мирослав Весовић

Два Стаматовића

ПИШЕ: ПРЕДРАГ КОВАЧЕВИЋ

П ричаћу вам о два златиборска чеда, о два Стаматовића: Вељку и његовом сестрићу Милану. Најзаслужнији су за развој Златибора. О породичном пореклу Стаматовића зна се мало. Они из Деспотовца потичу од родоначелника Стамата, имали су старо презиме Милетић и славе Митровдан. Стаматовића има у Црној Гори у Пиперима, у месту Рогами, и познају мушко име Стамат који је и родоначелник овог братства. Међутим, њихова слава је Св. Арханђео Михајло. И други Стаматовићи у малом племену Загарачу у, Катунској нахији, који припадају тзв. Милошевићима, односно групи породица Радмановић–Ђурић–Стаматовић. Стаматовићи у Љешкопољу и Зети су из пиперског истоименог братства и славе Аранђеловдан. Слично је и са Милетићима у Горњим Пјешивцима који су пореклом из Залаза у Његушима, а одавде су се иселјавали у Србију (не зна се куда тачно) и у Никшићку жупу. Милетићи у Великом Орашју славе Св. Арханђела, а истих има и на Златибору и у Ужичкој Црној Гори, са славама Св. Никола и Св. Јован, а у јасеничким селима Мраморцу, Рајковцу и Тополи су од Сјенице и славе Ђурђевдан. Нас у овој причи интресују Стаматовићи који славе св. Николу и св. Јована из Сирогојна, наравно они нису у сродству. Православље је гарант да не буде бракова између блиских рођака.

Сирогојно је село у општини Чајетина налази у источном делу Златибора. Развиле се око цркве Светих Петра и Павла саграђене је 1821-ве године, а затим и око школе, задруге, сеоске кафане и пекарне. Подручју Сирогојна припадају и села Дренова, Жељине, Трнава и Чичкова. После рата Сирогојно је навише било познато по Саву Јовановићу Сирогојну, партизану дечаку, народном хероју, као и по протама Смиљанићима. Данас је најпознатије по Музеју “Старо село” који је посебна туристичка атракција. Представља у малом живот и изглед дрвених кућа и пратећих објеката, свега етнолошког, сакупљеног са свих страна планине. То је баштина Златибора коју сви могу да виде. Чувене су и сирогојнске плетиље, чији вунени џемпери се продају и у Европи. Током сезоне овде се организују ликовни, књижевни, музички и други сусрети, изложбе, предавања и летње школе. Сирогојно је познато и по свом успешном предузеће “Сирогојно компани”, породичној фирми коју је основао 1991. Раде Љубојевић ту на обронцима Златибора. Фирма послује у кооперацију са становницима златиборске регије и тежи да својим активностима допринесе побољшању квалитета живота у овом делу Србије.

Догодило се да се, пред крај педесетих година истеклога века, заљубе двоје младих исто презимена – обоје Стаматовићи из Сирогојна, из кућа с различитом крсном славом. Раде и девојка ретког имена Ђева (у породици су је звали Мика). Тада су ишли у средњу школу, венчали су се када су је завршили. Раде је дошао “на мирас” у кућу Стаматовића, Ђева није имала рођене браће. Уместо Јовандана почео је да слави св. Николу. Куће и Радових и Ђевиних родитеља су близу у Сирогојну. Њихов син Милан, “златиборско чедо”, рођен је у Чајетини 1960. године. Од детињства му је био узор рођак његове мајке Вељко Стаматовић, ујак, који је рођен у Сиро-

Милан Стаматовић

гојну 1927. године. Вељко је био учитељ у Рожанству, “златиборско чедо”, човек коме су се сви дивили. Иако је касније био директор прогимназије, правио је својеручно цигле за нову школу. У време када на Златибору скоро ништа није било изграђено, био је изабран за председника општине. Са Властимиром Павловићем, руководиоцем Пољопривредно индустријског комбината “Златибор” који ће га касније заменити на месту председника општине Чајетина, успео је да добије кредит за изградњу кланице у Чајетини. Слично његовим залагањем изграђени су индустријски погони *Металопластика*, *Младост*... Вељко је знао да је туризам будућност Златибора и заложиио се за изградњу првих послератних вила и одмаралишта. Мали Милан је посматрао шта ради ујак и чврсто је решио да крене његовим путем.

У то време се није могло напредовати и радити за свој завичај ако се човек не укључи политички, слично као и у данашње време. Тако је Вељко био секретар ОК СК у Чајетини, секретар Међуопштинске конференције у СК у Ужицу, посланик у Већу република Савезне скупштине. Користио је свој велики политички утицај да помогне развоју свог завичаја, посебно изградњу лечилишта на Златибору, био је редак од локал-

них функционера који су разумели значај оснивања такве установе. Вратио се на Златибор и као директор ПИК-а *Златибор* довршио је многе започете послове. Утврдио је програм развоја и градио погон за прераду дрвета *Бор*, Индустрију мотора *Раковица*, Фабрику хемијских оловака *Биарт*. Гради силосе, хотел *Зеленкагу*, ресторани, продавнице... За Вељка Стаматовића се може рећи да је био човек невероватне енергије који није признавао пораз. Болест не бира, савладала га је 1987. Због његових изузетних заслуга у парку у Чајетини постављена је његова биста и дато име једној улици. Одужили су му се Златиборци.

Вељко Стаматовић

За то време млади Милан Стаматовић се школовао, завршио за технолога и убрзо ушао у политички живот. Од 1996. до 2000. године био је опозициони одборник ДЕПОС-а у СО Чајетина. Од 2001. до 2004. године председник Извршног одбора СО Чајетина, а од 2004. године до данас председник је општине Чајетина. Од 2000. до 2007. године члан ОО ДСС Чајетина, а од 2007. године председник тог одбора. За члана Главног одбора ДСС изабран је 2008. године, а 2010. постао члан Председништва ДСС. Иако стално ометан и критикован од политичких противника, Стаматовић је успео да настави путем ујака и доведе туристички Златибор у неслућене висине. Изгледа да је Златиборцима прирастао за срце, по оној “што је више клевета и лажи он је нама милији и дражи”...

Окако је Милан Стаматовић председник општине Чајетина планира се 10 година унапред. Доста тога је урађено, чак и више него је планирано захваљујући добром буџетском планирању, развојним плановима. Највише средстава је улагано у изградњу инфраструктуре, поправку туристичке атмосфере подизањем нивоа услуга. Током зимске и летње сезоне, новогодишњих и првомајских празника на златиборској планини буде и до 50 хиљада људи...

Милан је инсистирао на контроли градње, да зграде које се граде буду у складу са плановима, али често није било разумевања надлежних министарстава за ове проблеме. Његова екипа изабраних људи у локалној самоуправи довијала се на разне начине да одговори потребама пре свега становника Златибора и туриста. Упоредо су радили разне капиталне пројекте. Један од тих пројеката највећи је – изградња панорамске гондоле. Успели су да реше финансијске проблеме које су имали, да уплате средстава за изградњу и набавку опреме. Ово је највреднији пројекат у досадашњој туристичкој историји Златибора и врхунац у досадашњој каријери актуелног председника општине Чајтина. Самом најавом изградње гондоле порастао је број инвеститора, скочила је вредност некретнина што је дало велики допринос решавању проблема које је имала локална самоуправа на челу са Миланом Стаматовићем. Сама вредност овога пројеката је преко 10 милиона евра. Успех је то, јер га реализује локална самоуправа у којој живи 14 хиљада становника. Камен темељац је положен 19. августа 2015., а ускоро почиње градња. Каква ће бити златиборска гондола?

Биће са 55 затворених кабина, "Обудојевица" ће бити полазна станица, непосредно поред златиборске пијаце. Трасом дужине 9 километара гондола ће превозити туристе изнад спортских терена хотела "Палисада" у насељу "Триангл", потом преко језера Рибница све до самог врха Торника. Путовање на овој релацији трајаће 25 минута током којих се савладава висинска разлика од полазних 960 метара надморске висине до крајње коте 1.496 метара, на највишој тачки Златибора. Кабине ће држати такозвана двострука жица коју ће носити 36 стубова распоредјених дуж трасе. Све кабине имаће посебне боксове за транспорт ски-опреме. Биће то прва гондола са затвореним кабинама у Србији и најдужа зичара у Европи. Капацитета 1.000 путника на сат гондола ће зими превозити скијаше, а у осталом периоду служиће за панорамско разгледања планине.

У општини Чајтина и Туристичкој организацији Златибора су посебно мотивисани у последње време. Планина је стекла статус најпосећенијег туристичког одређишта у Србији, а вишемилонска улагања у скијалишта, хотеле, спортске садржаје, излетишта и ресторани дају резултате. Током времена у коме је Милан Стаматовић водио општину Чајтина за госте су отворена врата уређених хотела "Мона", "Палисад", "Олимп", "Мир", "Президент", "Новаков двор", "Дунав", "Сателит", као и одмаралишта "Ратко Митровић". Ту су апартманске виле и коначишта,

а све више туриста тражи смештај у приватним апартманима и сеоским домаћинствима. На располагању гостима Златибора су излети до Дрвенграда и Мокре Горе, Таре, кањона Увца, Милешеве, Сирогојна или Стопића пећине. Развијан је здравствени туризам, Златибор је наставио да буде најбоље одређиште за враћање и чување здравља, нарочито уз програме чувене "Чиготе" и пешачке и бицикличичке стазе.

У општини Чајтина пет година су радили на пројекту панорамске гондоле. Планирано је да се са изградњом најдуже панорамске гондоле у Европи у једном делу трасе шири и урбани део Златибора. У околини полазне станице на Обудојевици, плачеви мало већи од 50 ари већ достижу цену од милион евра. Један такав плац већ је продат, а до Нове године Златиборци ће огласити продају још три сличне парцеле. Све анализе показују да ће гондола Златибору донети 50 одсто више гостију него што их има сада. А гондола је само један сегмент већег и још амбициознијег плана названог "Златни град". Милан као да га већ види: - "Створићемо "Златни град" на међустаници гондоле код Рибничког језера који ће бити намењен здравственом и

планинских висоравни. Да екипа Милана Стаматовића планира унапред у стилу "ништа нас не сме изненадити" потврђује и припремљено Сушишко врело које је дато на коришћење ујичком водоводу када се Ужицу догодила трагична ситуација са цветањем алги језера Врутци. У Милановом политичком животу у последње време су се догодиле значајне промене. После повлачења Војислава Коштунице са места председника ДСС, после избора на коме није освојена парламентарна већина, Милан решава да промени смер свог политичког деловања. Током свог дугогодишњег рада за напредак Златибора и своје општине Стаматовић је стекао напредна политичка искуства која могу да се примене у сличним локалним срединама, али и у државној власти. Са Ненадом Поповићем на Златибору 21. септембра 2014. године објављује Иницијативу за оснивање Српске народне партије (СНП). Касније, када је заживела нова странка и основани одбори у целој Србији, кренуо је да ради да се Златибор отвори према Русији. Отворена је на Златибору прва Канцеларија за сарадњу са Руском Федерацијом. Њен посао је првенствено административни: да припрема сертификате који су услов за извоз

на руско тржиште првенствено златиборских традиционалних сухомеснатих производа, млечних производа, воћа и поврћа. Постоји могућност сарадње и у текстилној индустрији итд. Канцеларија стално прикупља податке, успоставља контакте са домаћим произвођачима и великим компанијама на руском тржишту. Затим делује на повезивању туристичких организација у Србији са руским како би се обезбедио долазак њихових туриста на ово подручје. И не само ту, већ у читав регион, јер је

Канцеларија осмишљена као регионална. Бави се и организацијом доласка руских инвеститора. Милан је сигуран да ће се до краја године видети да је отварање ове Канцеларије пун погодак, као и да ће од ње имати користи и друге локалне самоуправе, па очекује да се направи мрежа оваквих канцеларија која ће умногоме помоћи Србији да изађе из кризе. Сем добрих односа са Русима представљена су и два пројекта кинеским инвеститорима за конкретно улагање на Златибору. Кинески пословни људи су поводом тога два пута посетили Златибор, пројекти су им се свидели. Милан очекује да ће кинеско улагање у ова два пројекта довести и бројне друге инвеститоре из далеке Кине.

Као што је Вељко Стаматовић био човек који је уздигао Златибор у двадестом веку, Милан Стаматовић је проверен човек за његово уздицање у технолошком 21. веку. ■

Црква Светих Петра
и Павла у Сирогојну

спортско-рекреативном туризму. Неће бити индивидуалне градње, већ смо се определили да на том подручју градимо само хотеле високе категорије са спортским теренима и још једном спортском халом. Центар "Златног града" биће Рибничко језеро, из кога се Златибор данас снабдева водом. Изградњом водовода Сушица и Доброселичка река Златиборци ће добити нови систем водоснабдевања, а Рибничко језеро ће постати центар спортског туризма. Желимо да цео подухват буде завршен за 10 година и тада ћемо имати милион посетилаца годишње и 10 милиона ноћења."

Планирања за панорамску гондола нису угрозила планирани развој месних заједница општине Чајтина. Настављено је са изградњом инфраструктуре у селима око две урбане средине, Чајетине и туристичког градића Златибора, па даље на подручју једне од најлепших српских

Скулптуру Миладина Лекића има и Новак Ђоковић

Да је дрво много више од материјала за огрев, градњу куће или намештаја сведочи нам Миладин Лекић из златиборског села Шљивице. Овај самоуки скулптор од дрвета, мајстор за кога је свет сазнао, може да направи шта оком види и пожели...

Готово да нема туристичке дестинације, етно села или ресторана у западној Србији које не красе Миладинове скулптуре. Попут оне „Златиборског брзог воза“ на Краљевом тргу на Златибору, воловске запреге у Јабланици, грнчара у Злакуси... Има их и широм Европе. Недавно је, наравно у дрвету,

”

Самоуки вајар из Шљивице, чије су скулптуре широм Европе, може да направи што оком види и пожели

комплетирао трубачки оркестар за Гучу, а ових дана у свом атељеу у Бранешком пољу завршава скулптуру старине са бачвом ракије у влашкој ношњи.

„Ова скулптура висока је три метра, за њу ми је било потребно око месец и по дана и три кубика хрстовине. Чича са буретом ускоро путује за Голубац на Дунаву, где ће красити једно имање на самој обали реке“, прича Миладин за „Златиборске вести“.

Сем што је у детињству лепо цртао ништа друго није наговештавало да ће овом младом човеку уметност бити занимање, јер је по струци аутомеханичар.

„Случајно сам у дворишту запазио један пањ, који ме је подсетио на лава. Дохватио сам старо длето и издељао лепу фигуру коју и дан данас чувам. То је био мој почетак 1998. године. Две године касније почео сам активно да се бавим израдом скулптура, икона, намештаја у дуборезу. Омиљени мотив ми је српски сељак, људи који ме окружују у златиборском крају, са шајкачама и опанцима, а то изазива и велико интересовање код купаца и по томе сам препознатљив“ наглашава самоу-

ки вајар из Шљивице, признајући да је најтеже урадити женски акт у дрвету.

Све док није кренуо по изложбама и сајмовима и продао прве скулптуре, његови родитељи и околина мислили су да се од дељања дрвета неће хлеба најести.

„Говорили су да узалуд трошим време радећи скулптуре. Саветовали ме да радим нешто паметније, али касније кад су видели да од тога могу да живим

прихватили су и подржали ме да наставим да радим оно што волим“, сећа се Миладин.

Дрворезбар из Шљивице најчешће за своје скулптуре користи хрстово и орахово дрво, а поред длета и чекића, извештио се и са моторном тестером.

„Моторна тестера ми је главни алат, седамдесет посто скулптуре обрадим моторком, касније дорађујем са делтима разних величина и дотерујем шмиргл папиром. То је то, нема ту много мудролије. Ни одржавање није тешко: скулптуре које стоје напољу потребно је, рецимо, једном годишње заштити сандолином да би дуже трајале“, додаје скулптор из Шљивице.

Мотиве са Златибора, рад самоуког вајара Миладина Лекића, у својој колекцији има и први рекет света Новак Ђоковић.

„То су пастири, деда и баба са стадом, реч је о једној мањој скулптури коју је Новак добио приликом једне посете Златибору“, истиче Миладин.

Скулптуре Миладина Лекића, заједно са трубачима, фолклором и цемперима из Сирогојна представљале су туристичку понуду Златибора и изазвале велику пажњу и на „Данима српске културе у Истри“, одржаним од 16. до 20. августа у Пули, Ровињу и Умагу.

М. Ј.

Феномен трајања – 23. ликовна колонија Трнава

О феномену трајања једне културне манифестације као што је Ликовна колонија у Трнави говорили су многи сликари, ликовни критичари, историчари уметности, писци, а сва истина може да се сажме у следећој реченици: „На нашу срећу, постоје људи као што је Владе Митровић који упорно, уз помоћ оног језгра без којег ништа не опстаје, а то је породица, успева да одржи ову колонију и испуни људе који долазе овде надахнућем, љубављу, тако да они пожеље опет да се врате“, рекла је песникиња Мирјана Ранковић Луковић.

Поред завичајних песника Милоса-

проблему Митровић каже да највећу подршку у свему даје организатор ЈП КСЦ Чајетина и ТО Златибор, јер без њихове финансијске помоћи не би колонија опстала. Међутим, економска криза диктира услове, тако да је много теже организовати гостовања иностраних сликара.

„Мислим да таква манифестација може да користи не само мени и овом селу већ промоцији читавог Златибора и туризма. Људи се интересују и дођу, зачуђени што се у удаљеној Трнави одржава овако значајан уметнички догађај. И да тако значајни песници

Оснивач колоније у Трнави Владе Митровић прави камене скулптуре

ва Радибратовића, Мирјане Ранковић Луковић и Вукомира Божанића 23. по реду ликовну колонију званично је отворио проф. др Миљко Ристић, одајући својеврсно признање сликару Драгану Димићу. Упознавши присутне са стваралачким почецима овог академског сликара који је 1978. године дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Милоша Бајића, који је имао 67 самосталних изложби у земљи и иностранству и преко 300 жирираних колективних изложби, учествовао је и у раду 76 ликовних колонија. Незаобилазни део је његов хуманитарни рад: 120 његових радова је послужило у добротворне сврхе, помогло радне акције и на томе му треба одати посебно признање, истакао је др Ристић.

У разговору са домаћином, Владимиром Митровићем, приметили смо да је у последњих неколико година све мање сликара из иностранства. О том

топлу реч коју су написали изнесу, да изазову емоције код људи, да и то остане уписано у срцима...“ каже Митровић.

Ово по много чему специфично сликарско дружење, из којег настају драгоцени написи у цртежу, боји, дрвету, камену..., постало је драгуљ мозаика у културној слици Златибора. Ако га којим случајем не би било, каже наш познати сликар и скулптор, и те како би зафалио.

Мирјана Ранковић Луковић

„Тропико“ на Краљевом тргу – врели талас освежења

Концерт „Тропико бенда“, одржан 11. августа на Краљевом тргу на Златибору, окупио је многобројну публику различитих генерација. Фантастична петорка, на челу са вокалом Александром Цветковићем Салетом, енергичним наступом још једном је оправдала популарност овог музичког састава.

Њихов пут ка успешној каријери, како истичу, био је тежак, испуњен различитим искуствима и недаћама, али то ове младе момке није омело да постигну свој циљ и попну се на сам врх естрадне сцене.

„Морам да кажем да је пут био веома тежак, али смо се ми борили, и изборили за оно што смо желели. Циљ који смо поставили себи, када смо дошли из нашег родног Лесковца у Београд, готово да смо сасвим испунили и онда остајемо само на таласима добре енергије која нас прати кроз живот. Трудимо се да сваке године и са сваким албумом будемо све бољи и оригиналнији“, каже фронтмен овог бенда.

Популарни „Тропико бенд“ после две године издао је пети по реду албум. Енергију, љубав, страст и таленат су уложили у нове песме, што је резултирало хитовима који се већ сада увелико певају. Овај бенд не ретко учествује и на хуманитарним концертима. Кажу да се сваком позиву радо одазову и да су увек расположени да помогну. Ово је њихов први наступ на Златибору, а ову планину приватно често посећују. „Ми волимо Златибор, често и зимујемо овде тако да нам ништа није непознато. Први пут смо дошли у лето и могу вам рећи да ми се јако допада. Размишљам о томе да дођем барем на пет дана“, каже Сале.

„Тропико бенд“ је богатим и разноврсним репертоаром, публику забављао око два сата. Низали су се многобројни хитови, међу којима су се нашли и они са последњег албума. Колико је њихов наступ одушевио присутне видело се по овацијама публике која је готово цело вече заједно певала са Салетом.

Драгана Росић

Одржан осми „Летњи улични ерски кабаре“

Становници и гости Чајетине и Златибора 7. и 8.августа имали су прилику да буду део праве кабаретске атмосфере испуњене шармом, префињеношћу и смехом. Осми „Летњи улични ерски кабаре“ окупио је велики број гледалаца, што представља најбољи доказ да је ова манифестација, после осам година успешног постојања стекла статус и своје место у календарима културних догађаја Србије.

Након анимације уличних свирача и кловнова, кабаретско вече почело је химном кабареа у извођењу Александра Крстић и Александра Богдановића. Затим су присутни имали прилику да уживају у добром ерском хумору, пријатним тоновима зрењанинског „Бид Бенда“, представи „Нишка кабаришка“ и овогодишњим награђеним афоризмима. Програм је за ову прилику употпуњен и једним новим садржајем. Припремљена је и на видео биму приказана представа „Смешна страна Златибора“, настала на основу

смешних прича и анегдота из нашег краја које је библиотека годинама прикупљала, а коју су режирали глумци ужичког Народног позоришта.

Савет традиционалног „Летњег уличног ерског кабареа“ и ове године организовао је конкурс за најбољег афористичара, на тему „Чекајући повишицу“. Као и претходних година, и овогодишњи конкурс је имао међународни карактер, јер су учествовала 33 афористичара из Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Црне Горе и Македоније. Пред комисијом се нашло 649 афоризама, а трочлани жири је једногласно одлучио да прво место припадне је Софији Павловић Луковић из Ужица. Друга награда припала је Душану Мијајловићу Адском из Ниша, а трећа Љубисаву Грујићу Груји из Пожаревца. Ове године додељена је и једна специјална награда и то Александру Чотрићу из Београда, који сваке године на конкурс шаље мноштво квалитетних афоризама.

За овако успешне почетке и позиционирање Ерског кабареа, не само у Србији већ и на просторима читаве бивше Југославије, заслужна је библиотека „Љубиша Р.Ђенић“ као главни организатор, као и општина Чајетина која се прихватила трајног покровитељства ове манифестације. На тај начин помогла је у очувању нематеријалног културног наслеђа, са најбољом намером да и Чајетина стекне статус престижне туристичке дестинације, а уједно и ласкаву титулу фестивалског града.

Ерски кабаре је у кратком периоду постојања заслужио драгоцену пажњу и позитивну оцену највиших институција Републике Србије, а посебно признање је упис ерског хумора на листу нематеријалног културног наслеђа на којој се налази 27 елемената. Оно намеће још веће амбиције и даје реалну наду како у дуг и успешан живот кабареа, тако и очување специфичног духа нашег народа.

Драгана Росић

Вече поезије Мирјане Ранковић Луковић у „Чиготи“

МИРЈАНА
РАНКОВИЋ ЛУКОВИЋ

Вече поезије књижевнице и новинарке Мирјане Ранковић Луковић одржано је 26.августа у аперитив бару Специјалне болнице „Чигота“ на Златибору, где је током лета приређено низ квалитетних културних дешавања. То поетско вече било је посвећено Мирјаниној најновијој збирци песама „Ветровима уназад“, а књижевница је посетиоцима говорила и стихове из других својих дела.

Мирјана Ранковић Луковић рођена је у Ваљево, али већ годинама, као новинарка ТВ Чајетина, живи и ствара поезију у свом малом, ушушканом кутку у окриљу Златибора. У свет књижевности Мирјани је добродошлицу први пожелео песник Љубивоје Ршумовић 1998. године, написавши у њеном првенцу, збирци поезије „Други део мене“, да

она „суверено влада стихом, као искусна песникиња која је занат завршила код добрих мајстора. Можда Црњанског, а свакако код Мике Антића и вероватно код Десанке...“

У истој години следи још једна Мирјанина збирка песама „Лица љубави“, а потом приповетке „Након свих ових година“ (1999.), „Пешчано време“ (2003.), „Улазећи у причу“ (2004.), те роман „Мушкарци не плачу“ (2008.) и приповетке „Приче из Причевића“ (2011.). Сада се, ево, збирком песама „Ветровима уназад“ опет вратила поезији. Поред Ршумовића рецензије у њеним делима потписују Радомир Андрић, Петар Арбутина, Мирко Ивковић, Добрица Ерић и други. Мирјана Ранковић Луковић члан је Удружења књижевника Србије.

„Без извора нема воде” у Рожанству

На Сабору су се ове године такмичила културно-уметничка друштва, певачке групе и парови из Ивањице, Пријепоља, Ариља, Косјерића, Пожеге, Ужица, Бајине Баште, Прибоја и Чајетине, а гости су били дувачки оркестри, здравичари, песници.

У Рожанству је на Преображење, дванаесту годину заредом, одржан Сабор изворне народне песме „Без извора нема воде”. Преко 130 учесника из свих крајева Златиборског округа су се натпевавали и надигравали трудећи се да на најбољи начин прикажу сву лепоту српске традиције.

Покровитељи Сабора су општина Чајетина и ТО „Златибор”, а организатори Друштво за културу, туризам и спорт „Змајевац”, МЗ Рожанство и ЈП „Културно спортски центар Чајетина”.

Кажу Рожанци да је село Рожанство једно од најлепших у златиборском крају и то поткрепљују чињеницом да се у њему налазе три драгуља: чувена Стопића пећина, Бања Вапа и извор здраве пијаће воде Змајевац. У последњих 12 година овом природном благу мештани су придружили и манифестацију којом окупљају све већи број учесника и посетилаца, а то је Сабор изворне народне песме.

Да би села живела стара се и општина Чајетина улажући напоре и средства да олакшају живот сеоском

становништву. О важности добре инфраструктуре као једном од битних начина комуникације међу људима говорио је председник општине Чајетина Милан Стаматовић, отварајући Сабор.

„Ми смо у ових десетак последњих година огромна средства уложили из буџета у изградњу основне инфраструктуре у селима, а када изградите инфраструктуру морате сачувати оно

тине, а гости су били дувачки оркестри, здравичари, песници.

Међу културно-уметничким друштвима и певачким групама прво место заузео је КУД „Гостиница” из Гостинице код Ужица, друго- КУД „Дукат” из Косјерића, а трећа је била певачка група „Златиборска зора” из Чајетине. У категорији „певачи из вика” прво место освојила је мушка певачка гру-

”

Да би села живела стара се и општина Чајетина улажући напоре и средства да олакшају живот сеоском становништву

што је изворно. Наша култура је ова песма из вика, ови људи који проносе ту славу и гласно певају у златиборским селима да се чује глас изворни, онако како су наши преци то радили вековима”.

На Сабору су се ове године такмичила културно-уметничка друштва, певачке групе и парови из Ивањице, Пријепоља, Ариља, Косјерића, Пожеге, Ужица, Бајине Баште, Прибоја и Чаје-

па „Бучје” из Бучја код Прибоја, други је био певачки пар Радован Јанковић и Милан Милошевић из Нове Вароши, а трећи Мирољуб Шаковић из Бурађе и Томка Пауновић из Негбине. Меморијална награда „Вићентије Вићо Мићић” додељена је најлепшем водећем гласу у категорији певачких парова Славенку Карацићу из Сувог Поља и Миодрагу Ђурићу из групе „Оморика” из Ивањице. ■

„Легенде” у „Етнопеји” на Златибору

Други дан Међународног фестивала високе етно моде „Етнопеја” привукао је велику пажњу посетилаца Златибора. На програму је била модна ревија креаторке Ине Јадрански, а након ревије на бини је наступила група „Легенде” која је све присутне подсетила на бројне хитове по којима су надалеко познати.

Када су чланови бенда, предвођени сјајним певачем Иваном Милинковићем, изашли на сцену публика их је поздравила бурним аплаузом. „Легенде” су концерт започеле песмом „Не веруј”, а затим су следиле нумере „Најлепша грешка”, „Слутња” и „Нова година”. Колико је атмосфера била спонтанa и опуштена најбоље говори када се на сцени појавила мала Ема из публике, која је заједно са „Легендама” отпевала нумеру „Ех да могу”.

Публика је посебно емотивно реаговала на извођење песме „Косовски Божури”, а разгалила их је и „Сјај од пла-

мена”, где је Предраг Стојковић добио велики аплауз за своју минијатуру на клавијатурама.

За крај концерта остављене су песме „И пијем због тебе”, „Моја си”... А када су хтели да заврше свирку много-

бројна публика затражила је бис, па су „Легенде” у складу са својим именом одсвирале песму „Еј младости”. После концерта чланови групе су делили аутограме и фотографисали се са бројним фановима.

В. В.

Ватромет „Амадеус бенда” на Краљевом тргу

Упркос лошим временским условима у суботу 22 августа одржан је одличан концерт „Амадеус бенда” на Краљевом тргу, у оквиру садржајне манифестације „Златиборско културно лето”. „Амадеус” је већ годинама један он најпопуларнијих бендова на нашој сцени, који у континуитету прави велике хитове и приређује спектакуларне наступе у специфичној атмосфери уз комуникацију са публиком.

Велики број посетилаца се окупио на Краљевом тргу како би уживао у ритму популарних песама краљева врхунске забаве. Један за другим низали су се хитови „Ако мене питате”, „Купи ме”, „Црна ватрена”, „Није свеједно”, „Моја земља”... За ову прилику чланови „Амадеуса” су репертоар допунили и хитовима других извођача, као и песмама „Видовдан”, „Ој Косово Косово” и химном Србије „Боже правде”.

Своје утиске са концерта и планове за будућност чланови бенда поделили су са нама и осврнули се на хуманитаран рад који им је веома битан у досадашњој каријери.

- Драго нам је што су нас позвали на Златибор. Штета је што не можемо остати да уживамо у чарима ове планине, јер морамо назад на снимање новог спота. Доста путујемо и радимо, а ускоро нас очекује и нови албум, тачније у октобру – Бојан Станимировић (клавијатуриста)

- Јако смо поносни на наш хуманитарни рад. Када је ова година у питању иза нас имамо доста хуманитарних концерата, доста донација појединцима, то нас испуњава и чини срећнима. Сада смо због новог албума мало паузирали с тим, али од наредне године ћемо се поново активирати – Бојан Ташић (вокал)

Бенд се потрудио да направи што бољу атмосферу користећи специјалне ефекте, бакље и ватромете. Концерт је трајао пуна два сата, а публика је могла да ужива у одличном наступу.

В. В.

Спектакл Цеце Ражнатовић на Тић пољу

Цеца Ражнатовић је 25. августа, на сјајном концерту пред око 35.000 људи на Тић пољу, приредила прави спектакл. Била је то изузетна завршница никад садржајнијег „Златиборског културног лета“, уз први Цецин концерт на нашој најпосећенијој планини и вече за незаборав.

Данима су за овај спектакл стигле резервације у златиборске хотеле са свих страна Србије, али и из места у окружењу, што само говори у прилог исправности овог потеза општине Чајетина и Туристичке организације Златибор, којим је дата сјајна завршница културном лету.

Као увертира, наступиле су предгрупе. Први на бину изашли су чланови групе „Жива ватра“ из Ужица, а након њих Никола Николић Џони, Милош Радовановић који је својим хитом „Пукни зоро“ још више угрејао атмосферу, па Саша Коцић те Бојан Јевтић и „Силвер бенд“.

Неколико минута после 21 сата разлегао се аплауз којим је, према речима организатора, око 35.000 посетилаца поздравило звезду српске музичке сцене, Светлану Ражнатовић. Прва песма била је „Неваљала“ а након ње су се низали многобројни хитови из дуге и сјајне каријере ове певачице. Иако је Цеци ово био трећи концерт у кратком времену од пет дана, све је било на оном нивоу који од ње публика увек очекује. Окупљене је, осим песмама, певачица освојила и речима којима им се захвалила: „Приредили сте ми још једно величанствено вече у низу.“

А ово вече је био дар не само гостима Златибора, него и житељима општине Чајетина од ове локалне самоуправе и ТО Златибор, уз подршку ЈП „Културно спортски центар“, КЈП „Златибор“ и ЈКП „Водовод-Златибор“.

М.Р.Л.

Фудбалери „Златибора” на челу табеле

Фудбалери Златибора су лидери на табели Зоне Дрина после два одиграна кола. Најпре су као домаћини савладали Задругар из Лазаревца са 3-0 (стрелци Пилица и Мудринић (2)), а потом су на гостовању у Владимирцима славили са 2-0 против Јединства 1945 (стрелци Костадиновић и Луковић). Судајући према уводном делу сезоне, Чајетинци су спремни да надокнаде пропуштено из претходног првенства и обезбеде пласман у Српску Лигу. Иначе, током летње паузе клуб су напустили: голман Филипковић, Павловић, Топаловић и Виларет, док су Михајло Вујовић, Михајло

Јечменица и Момчило Михаиловић појачали редове локалног ривала, ФК Чајетина. Нови чланови Златибора су: Немања Брадоњић, Иван Лучић, Данило Пилица, Милош Ненадовић, Милан Јездимировић и Рајко Шапоњић.

С друге стране, ФК Чајетина је у новој сезони Златиборске окружне лиге стартовао са поразима у прва два кола. Изабраници Дарка Видића поражени су на два гостовања (Перућац 1-4, Први Партизан 1-2) а голове за наш клуб на оба меча постигао је Марко Костадиновић. Током лета ФК Чајетина је доживео велике кадровске промене. Дошли су: Немања Брковић, Бранко Божовић, Драган Обрадовић, и поменути трио Вујовић, Јечменица и Михаиловић. Из тима су отишли Видоје Луковић и Сретен Божовић. **И. Ј.**

КК „Златибор” са шест појачања до убедљиве победе над екипом Ратка Варде

Кошаркаши Златибора спровели су три од укупно осам недеља главне фазе припрема за предстојећу сезону, дебитантску у Другој лиги. Током првог дела припрема, радило се пре свега на кондицији, у преподневним терминима на Тић пољу, док се поподне тренирало у чајетинској Дворани спортова. Екипа је у великој мери реновирана, али око половине састава који је изборио историјски пласман још увек је ту. С обзиром да су се носиоци капитенске траке из прошле сезоне опростили од активног играња (садашњи тренер Младен Шекуларец и Небојша Стаматовић), нови капитен чајетинске екипе је Иван Тмушић, а од „староседелаца“ ту су још Раденко Смолковић, Никола Мићевић, Владимир Мајсторовић и Милош Павловић, уз омладинце Немању Ђуричића, Николу Драговића, Александра Пантовића и новоприкљученог Срђана Радовића, У међувремену, клуб је појачан са шест нових имена.

Тренер
кошаркаша
„Златибора”
Младен
Шекуларец

Саставили смо екипу и веома смо задовољни одабиром играча. Нови играчи су радили на себи, нису били неактивни током паузе... На нама је да се спремимо што боље, мислим да можемо бити пријатно изненађење у лиги. Недавно освојено прво место на МОСИ играма је показатељ да се у Чајетини ради добро – изјавио је поменути тренер, Славенко Марић.

У наставку припрема клуб ће одиграти

петнаестак контролних утакмица. У првој провери савладан је Нисан (победник београдске Бизнис лиге, екипа састављена од ветерана предвођена Ратком Вардом) са 109-80. Неки од наредних ривала су Борац из Чачка, Металац из Ваљева, Морнар из Бара, Полет Ратина као и директни противник у предстојећој сезони, ужичка Слобода. -Утакмице су ту да се покаже оно што је остварено на тренинзима. Као тренер сметрам да ћемо што их више одиграмо бити спремнији за изазове који нас очекују. Озбиљни смо, знамо шта нас чека у савезном рангу. Одрадили смо током лета два микро-циклуса, од једне и од три седмице, где смо тестирали доста играча. Нови играчи показују висок ниво жеље да се докажу, схватили су амбијент који стварамо и причу којој тежимо. Не вршимо притисак на њих, на њима је само да раде, а на нама да им дајемо смернице – каже стратег нашег клуба, Младен Шекуларец. **И. Јанковић**

Међу новајлијама у КК „Златибор” Ђорић најискуснији

- Петар Марић, (Ужице, позиције 4 и 5), претходне три године провео у Чешкој, такође је био у Шпанији, као и у САД-у на колеџу, а наступао је и за млађе категорије Црвене Звезде. Према његовим речима „екипа је сјајна“, поготово када се у обзир узме чињеница да већину играча зна од раније. Како сам каже, „тренер нас је мотивисао на рад, на претходним фазама били су и старији кошаркаши, иако то није била њихова обавеза, и то је за сваку похвалу“.

- Марко Петронијевић, (28 година, Косјерић), четири године носио дрес ужичке Слободе, са којом је играо Другу лигу. Наступао

је и у родном граду, за Црнокошу, а претходне сезоне је играо управо против садашњег клуба, носећи дрес Златара из Нове Вароши.

- Ненад Ђорић (37 година, Београд), дугогодишњи члан ФМП-а, где је играо заједно са својим садашњим тренером, Младеном Шекуларцем. Играчки се афирмисао у бањалучком Борцу, са којим је играо тадашњи Сапорта куп (садашњи Еврокуп) и лигу БИХ. Играо је још у Бугарској, Русији, Пивоварни, а по повратку у Србију носио дрес Мега Визуре, Пролетера из Зрењанина и Суперфунда.

-Коста Ђорђевић (21 година, Београд), играо

Прву српску лигу наступајући за екипе Слодеса и Ол стара.

- Асмир Нумановић (24 године) играо је Прву лигу Црне Горе у Ибру из Рожаја, а потом две године у Новом Пазару. Управо је носећи дрес овог клуба пролетос пружио веома добру партију у Чајетини, што га је и препоручило људима из нашег клуба, који су га одмах контактирали.

- Никола Симић (22 године, бек) - пролетос играо за панчевачки Тамиш у Суперлиги, носио дрес Колубаре, ОКК Јагодине, играо за селекцију Прве лиге Србије, а био је и најбољи стрелац Друге лиге.

Учесници 40. кошаркашког кампа „Професор Александар Николић”

Четири деценије кошаркашког кампа на Златибору

Четири деценије рада обележио је летос Кошаркашки камп «Професор Александар Николић» на Златибору, наша најпознатија летња школа за младе кошаркаше кроз коју су, улазећи у свет те популарне игре, прошли многи наши асоцијациони чланови. Овај камп већ 40 година представља јединствен међународни кошаркашки покрет младих и једини ради по програму родоначелника особеног југословенског стила у игри под оброчима, некадашњег прослављеног тренера Александра Николића.

Тим поводом председник општине Чајетина Милан Стаматовић посетио је 7.августа полазнике овог кошаркашког кампа. Приликом посете Стаматовић се састао са Марином Маљковић, селекторком женске кошаркашке репрезентације Србије, директором кампа Душаном Павићевићем, а присутни су били и гости из Француске. Председник општине је пожелио младим спортистима пуно успеха са жељом да им овај камп и Златибор остану у лепој успомени, а у нади да ће неко од њих постати велико име у кошарци.

Марина Маљковић је Милану Стаматовићу у име свих учесника и стручног штаба кампа уручила захвалницу, рекавши да је то скроман дар за његов несебичан допринос раду кампа, уз жељу да ова сарадња траје и у наредном периоду. Селекторка

наших кошаркашица потом се подсетила на своје детињство и дане када је као полазник овог кампа боравила на Златибору. Она каже да је Златибор њена база, место где се, као и многи други познати спортисти, осећа као код своје куће. Затим се осврнула и на велики, историјски успех кошаркашке репрезентације Србије на не-

Овај сусрет у кампу био је и прилика за даривање, па је директор кампа Душан Павићевић уручио плакету Марини Маљковић која је своју каријеру почела управо на овом кампу и пронела име и Златибора и Србије широм света, остваривши највећи успех у историји женске кошарке.

Међу гостима из Француске који прате рад кампа на Златибору је био и Николас Форел, председник женског кошаркашког клуба из Лиона. Коментаришући утиске о кампу Форел је рекао да је имао велику жељу да дође у ову престолицу баскета, а уписао је и своје троје деце на камп како би радили са врхунским стручњацима баскета и стекли нова знања.

За госта из Француске Србија представља земљу са великим потенцијалом, а њему и његовој породици Златибор се веома допада. Људи су љубазни, добра је клима, за њега је Србија најсличнија земља Француској. Форел је још рекао да ће

заједно са Марином Маљковић радити на томе да што више деце чује за Златибор и дође на овај камп. У разговору са председником општине Чајетина, који му је у кратком представио потенцијале инвестирања у овај крај, Форел је изразио велико интересовање за пословну сарадњу будући да је на челу једне од великих компанија у Лиону.

Марина Маљковић уручује захвалницу Милану Стаматовићу

давном Европском првенству, која је своје припреме пред одлазак на то такмичење одржала управо на Златибору.

„Ми тек сада постајемо свесни тог успеха, ствари долазе на своје место. Све више ће како дани и године пролазе да се разуме величина ове златне медаље и значај за српску кошарку онога што се направило 28.јуна 2015.године“, са поносом је истакла Маљковићева.

На Златибору се кује злато

Златибор је, уверили смо се, срећно место за репрезентативце Србије. Наше селекције злато кују на златној планини. Ко се овде припрема, ко на европска и светска такмичења понесе свежину с наших пропланака и мир стечен у мирису борова, постоља се лакше домогне. А онда, по повратку, поносно то прослави на тераси београдске скупштине пред хиљадама грађана.

Већ годинама срећу доносе спортистима повољни златиборски ветрови, с тим што је ова посебно берићетна. Кошаркашице Србије обавиле су базичне припреме на Златибору за Европско првенство, уз гостопримство и потајне наде су испраћене на то такмичење у Румунију и Мађарску, па постигле неслућен успех: постале првакиње Европе. Изабранице Марине Маљко-

Резултат је, рекосмо, превазишао и надања највећих оптимиста, на радост целе нације. А Марина Маљковић је после првенства дошла поново на Златибор, на место где је почело да се кује злато. Учествујући у раду кошаркашког кампа она је уручила захвалницу председнику Стаматовићу, а присуствовала је и прослави пола века постојања златиборског хотела "Палисад". Судићи по свему, овде се верује да би Златибор могао постати стална база нашег женског кошаркашког националног тима. И не само њега – иностране репрезентације би, нема сумње, желеле да крену сличним победничким стазама.

За кошаркашицама на Златибор су, да стекну снагу, стигли и најбољи српски ватерполисти. После тријумфалног повратка са Светске лиге у Бергаму припремали су

питен Живко Гоцић истиче да су се добро спремили, али и уживали у златиборским специјалитетима. За леворуког Душана Мандића било је лепо шетати поред златиборског језера, возити четвороточкаше, посетити Торник и Андрићград...

Тако су говорили ватерполисти, а онда почетком августа у Казању у узбурканој базенској води показали ко је ко у светском ватерполу. Убедљиво су освојили прво место на свету, победивши све противнике. Било је милина гледати како у финалу надмоћно играју против јаке репрезентације Хрватске коју су победили са 11:4. Блистали су знањем и умећем, али и беспрекорном физичком кондицијом. Стеченом, наравно, на Златибору, где им је у време те њихове победе у борби за злато мноштво људи окупљених на концерту Влада Георјејева

”

Ко се овде припрема, ко на европска и светска такмичења понесе свежину с наших пропланака и мир стечен у мирису борова, постоља се лакше домогне

вић окитиле су се златом и стекле олимпијску визу за Рио, остваривши највећи успеху историји српске женске кошарке.

Тај њихов пут ка крову Европе водио је преко напорних златиборских припреме које су, показало се, донеле изузетну физичку спремност репрезентативкама. Управо су неке од важних утакмица кошаркашице Србије добиле у самој завршници, кад се резултат ломио, кад је у тешким треницима ваљало исказати пуну менталну снагу и добру кондицију.

Задовољне су биле репрезентативке условима за припреме на Златибору, као и сопственом спремношћу кад су оне обављене. То је истицала селекторка Марина Маљковић, исказујући захвалност на гостопримству и условима. А као добар прогнозер показао се председник општине Чајетина Милан Стаматовић, који је приликом сусрета са кошаркашицама учи првенства истакао уверење да ће успети да дођу до медаље.

се наши "златни момци" на златној планини за Светско првенство које је одржано у руском граду Казању.

Селектор Дејан Савић објаснио је да су Златибор изабрали пре свега због висинске разлике и кисеоника, изузетно повољних услова, љубазног особља у хотелу "Олимп" (у коме су били смештени), добре теретане и базена у "Чиготи". Одлични су, додао је, били и услови за припреме на новом градском базену у Ужицу, који су користили. – Све је овде одлично, пренећу ватерполо организацији какве смо услове имали. Надам се да ћемо убудуће овде традиционално спроводити припреме. Требао би да тако буде и за женску и јуниорску ватерполо репрезентацију – изјавио је Савић учи Светског првенства. И наши "дelfини" сложили су се са селектором: "Увек је лепо доћи на Златибор, ово су можда најбољи услови у Србији за ову фазу припрема", рекао је Слободан Никић, док ка-

пред „Палисадом” повицима и аплаузима одавало признање.

Можда би кључ за успехе и других селекција, говоре после свега Златиборци, био да крену истим путем. Шта спречава репрезентативне фудбалере и кошаркаше, до чијих победа нација највише држи, да пре каквог такмичења снагу стекну на Златибору? Зашто тражити друге планинске центре, и ван наше земље, за базичне припреме? Врхунска дугогодишња спремност наше најбоље атлетичарке Оливере Јевтић, која је више од деценије верна златиборским припремама па се у најтежој дисциплини (маратону) надмеће с најспремнијим светским тркачицама, још једна је потврда оправданости ових питања.

Људи из руководства спортских савеза, они који у врхунском спорту одлучују, па и државни функционери не смеју заборавити овогодишње искуство – да се на Златибору кује злато. ■